

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 8673/13

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: גמיל אלקצאצי

נגד

המשיב: כונס הנכסים הרשמי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(השופט י' פרסקי) מיום 6.10.13 בפש"ר 25477-09-13

תאריך הישיבה: ב' בניסן התשע"ד (2.4.14)

בשם המערער: עו"ד יאסר אבוג'אמע

בשם המשיב: עו"ד מיכל דלומי

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. המערער, שהגיש בקשה לפשיטת רגל, חדל בדיווחיו ובתשלומיו ועל כן ביטל בית המשפט קמא את הליך הכינוס. בתוך 8 חודשים ביקש לחזור להליך, וכונס הנכסים הרשמי התנגד. בית המשפט דחה את הבקשה, תוך שצייין כי נורמטיבית חזרה להליכים אפשרית תוך 5 שנים, אך בנסיבות המקרה הותר למערער לחזור ולפנות בחלוף שנתיים וחצי מיום הביטול, 1.1.13.

ב. בגדרי הערעור עותר המבקש להשיב את צו הכינוס על כנו, בטענה כי רק בשל חוסר ידיעה ואי הבנות עם מייצגו הקודם חדל בהליך. הוגשה עמדת הכונ"ר לפיה לוחות הזמנים שקבע בית המשפט קמא ארוכים מדי, ולדעתם, כדי לאפשר הליך כלפי הנושים ולמען החייב, ולתמרוץ החייב, יש מקום לקצר את התקופה. זאת, כך שתיקבע המתנה של שנה ממועד ביטולו של הליך קודם בשל מחדלי החייב לבין הגשת בקשה

חדשה, ובמקרים חריגים – של חוסר תום לב מהותי – מעל שנה ולכל היותר עד שנתיים. נטען כי נושא תום הלב צריך למצוא ביטויו בשלבים הבאים של ההליך, וכי 5 השנים שדובר עליהן בפקודת פשיטת הרגל עניינן הפטר.

ג. סבורים אנו ככלל כי התקופה שיש לקבוע לשם חידושו של כינוס אכן צריכה להיות קצרה מזו שקבע בית המשפט קמא. נראה לנו כנכון להעמיד תקופת פניה מחדש במקרה של ביטול כינוס עקב מחדלי החייב, וכדי ליתן ביטוי ראוי למחדלים, על בין שנה לשנה וחצי לפי שיקולו של בית המשפט, ובמקרים חמורים יותר עד שנתיים וחצי.

ד. לגבי המקרה דנא, לא השתכנענו כי יש מקום להתערב באשר נאמר בבית המשפט קמא לגבי התנהגותו של המערער. ועוד, השנה שבה דובר חלפה במהלך הליכי הערעור. על כן אנו נעתרים לערעור, במובן זה בלבד, שבידי המערער להגיש בקשה חדשה, תוך הצגת כל הנתונים הרלבנטיים, ובהתחשב בלוח הזמנים הקצר מאשר קבע בית המשפט קמא, לוח זמנים שאותו קבענו אנו למעלה. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ב' בניסן התשע"ד (2.4.2014).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט